

при Садово; Австрия се принуди да заключи миръ и да излѣзе отъ Германскій съюзъ. Прусия прибра оште и Хановеръ, Насау и свободний градъ Франкфуртъ. Италия зе отъ Австрия Венециянска та областъ.

Въ съединенити ромънски княжества Молдава и Влашко на мѣсто то на испѣдений князь Куза биде избранъ за наслѣдственъ владалець князь Карлъ Хохенцолернъ.

Буна на островъ Кандия срещу Турция.

1867. Кога да извадетъ французска та войска отъ Мексико, републиканска та партия, съ Хуареса на чело, надвиха на партия та на царство то; Максимилианъ биде оловенъ робъ и упушнатъ.

На врѣме то на Сърбскій Князь Михаила Обреновича турци ти си извадиха войска та отъ Бѣлградъ и отъ други ти Сърбски крѣпости.

Французска та войска биде извадена отъ Папска та областъ. Италиански ти волонтири се вмъкнаха въ нея и подъ войводство то на Гарибалди отидоха възъ Римъ. Наполеонъ III тутакси испрати французска войска на помощъ на папа та. Гарибалдовци ти бидоха отблъснѣти.

1869. Австрия поиска да отнеме нѣкои правдини на Далматинци ти, нѣ Далматинци ти се упрѣха юнашки и си забраниха правдини ти.

1870. Високъ султански ферманъ отъ 27-й февруарий, въздига Българска та Иерархия и строшава духовно то иго, което Цариградска та грѣцка патриаршия бѣше наложила на Българска та црѣква; Българе ти, слѣдъ многогодишна мирна борба за црковни ти си правдини, достигатъ най-сетнѣ изпълнение то на желаня та си и припознаване то на своя та народна личностъ.

1870-1871. Наполеонъ III отвори бой съ Прусия. Пруси ти заедно съ друга та Германия (освѣнъ Австрия)